

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd.(...)

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko R. A.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. A. na rzecz powoda E. P. kwotę 12.455,34 zł (dwanaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt pięć złotych trzydzieści cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 11.835,34 zł od dnia 24 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty,

- 620 zł od dnia 25 listopada 2013r. do dnia zapłaty

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego R. A. na rzecz powoda E. P. kwotę 3.159 zł (trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego R. A. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 803,98 zł (osiemset trzy złote dziewięćdziesiąt osiem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

I C 21/14

UZASADNIENIE

Powód E. P. domagał się zasądzenia od pozwanego R. A. kwoty 12.837,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 12.217,04 zł od dnia 24 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 620 zł od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wskazał, iż prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą E. L. C. w G., zawodowo trudniąc się projektowaniem i robotami projektowymi wewnątrz. Pod koniec 2012 r. pozwany złożył u powoda zamówienie na wykonanie projektu wystroju i aranżacji wewnątrz lokalu mieszkalnego, położonego w G., przy ul. (...). Powód wykonał na rzecz pozwanego projekt koncepcyjny, a następnie wykonawczy, za co pozwany wypłacił mu wynagrodzenie, po czym strony umówiły się również na wykonanie robót w celu wykonania zamówionych projektów. Prace remontowo-wykończeniowe rozpoczęły się w dniu 6 maja 2013 r., wykonywali je zatrudnieni przez powoda podwykonawcy. Pozwany na bieżąco regulował należności wynikające z wystawianych przez powoda faktur, jednakże zaprzestał wpłat w czerwcu 2013 r. Zamówione roboty zostały ukończone dnia 12 sierpnia 2013 r., jednakże pozwany zgłosił

do nich kilka drobnych uwag, po czym zażądał wstrzymania prowadzenia prac poprawkowych. Nie uiszczył też, pomimo wielokrotnych monitów, pozostałej części należnych powodowi kwot z tytułu wynagrodzenia i zakupionych materiałów.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 października 2013 r., wydanym w sprawie IV GNc 3876/13, Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wskazał, iż istotnie zamówił u powoda usługę projektową, za którą zapłacił powodowi 8.634,60 zł, a następnie zlecił wykonanie prac budowlano-remontowych. Prace miały mieć charakter kompleksowy, a zadaniem powoda był również zakup i dostarczenie materiałów i wyposażenia oraz ich montaż. Pozwany regularnie finansował prace powoda, łącznie zapłacił mu z tego tytułu kwotę 64.050 zł. Powód nienależycie wywiązywał się z umowy – nie wykonywał prac w uzgodnionym terminie, zamawiał niewłaściwe i niezgodnione wyposażenie, nie informował pozwanego o zaistniałych zmianach, zawyżał ceny kupowanych materiałów. Wydłużało to czas i zwiększało koszty realizacji. Powód nie był w stanie rzetelnie i z odpowiednią jakością wykonać prac remontowych, również poprawki były wykonywane wadliwie. Umowa zawarta między stronami nie została więc należycie wykonana, powód nie skończył prac w terminie, a pozwany ich nie odebrał. Pozwany z tytułu nienależytego wykonania umowy przez powoda poniósł szkodę majątkową w szacowanej wysokości 33.000 zł, dlatego też żądanie powoda jest niezasadne. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut potrącenia roszczenia powoda z roszczeniem pozwanego o odszkodowanie za nienależyte wykonanie umowy w łącznej wysokości 33.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia doręczenia powodowi oświadczenia o potrąceniu do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pod koniec 2012 r. strony zawarły pomiędzy sobą ustną umowę, na mocy której powód E. P. podjął się wykonać na rzecz pozwanego R. A. usługę projektowania wnętrz i przeprowadzić remont mieszkania położonego przy ul. (...) w G.. Umowa w zakresie wykonania projektu została wykonana, a należne za jej wykonanie wynagrodzenie zapłacone.

/ bezsporne /

Za usługę remontową strony miały rozliczać się kosztorysowo. Pozwany miał przekazywać zaliczki na zakup potrzebnych materiałów budowlanych i elementów wyposażenia, które później miały być rozliczane przez powoda. Według wstępnego kosztorysu wartość materiałów i wyposażenia wyceniona została na 58.771,71 zł brutto, kwota ta została przez pozwanego zaakceptowana. Prace remontowe rozpoczęto na początku maja 2013 r. Strony na bieżąco ustalały zmiany w zakresie prowadzonych robót w stosunku do pierwotnych założeń, zakres koniecznych poprawek, a także zmiany kosztorysu, który był na bieżąco aktualizowany w celu odpowiedniej reakcji na ceny i dostępność materiałów, czy też odejścia od pierwotnego projektu. Początkowo strony ustaliły, iż za zakup materiałów budowlanych i wyposażenia odpowiedzialny będzie powód, jednak w toku realizacji ustalenie to uległo modyfikacji i ostatecznie dużą część wyposażania zamówił osobiście pozwany. R. A. akceptował kolejne wersje kosztorysu – zarówno co do wysokości wynagrodzenia za robociznę, jak i kosztów materiałów, i do czerwca 2013 r. wypłacał powodowi kolejne środki w ramach wynikających z nich rozliczeń. Pozwany nie akceptował jednak kosztorysów bezrefleksyjnie – bardzo szczegółowo analizował kolejne przesyłane mu wersje, wnosił swoje uwagi i zastrzeżenia, które były przez powoda uwzględniane.

/ dowód : wydruki korespondencji emailowej między stronami wraz z załącznikami – k.132-375, dowody wpłat – k. 116-122, zeznania świadka Z. L. – k. 484 -488, zeznania świadka J. A. – k. 532-535, zeznania powoda – k. 546-550, zeznania pozwanego – k. 550-554/

Umówione prace zostały przez powoda wykonane w całości, aczkolwiek wymagały poprawek. Powód wielokrotnie dokonywał szeregu poprawek, jednak pozwany nie był usatysfakcjonowany jakością ich wykonania, jego zdaniem nie przynosiły oczekiwanego rezultatu, nawet pomimo kilkukrotnego poprawiania tej samej wady. Ostatecznie powód nie wykonał wszystkich żądanych poprawek z uwagi na fakt, że pozwany wyprosił z mieszkania zatrudnionego przez powoda podwykonawcę i nie wyraził zgody na kontynuowanie prac poprawkowych przez ekipę powoda.

Pozwany nie zapłacił dwóch ostatnich faktur wystawionych przez powoda na kwotę 12.217,04 zł tytułem kosztów zakupu materiałów oraz robocizny oraz faktury na kwotę 620 zł tytułem kosztów dekorowania oraz szycia firan.

M. K. na prośbę pozwanego dokonał oględzin przedmiotowego lokalu w sierpniu i grudniu 2013r. W czasie oględzin w grudniu 2013r. w lokalu trwały prace. M. K. sporządził spis uwag z przeglądu lokalu. Pozwany zlecił wykonanie w lokalu prac remontowych, które w jego ocenie były pracami poprawkowymi A. W., który prace wykonywał w listopadzie, grudniu 2013r., prace trwały cztery tygodnie Pozwany zapłacił za wykonanie tych prac wynagrodzenie.

/ **dowód** : dokumentacja fotograficzna – k. 52-85 oraz k. 10 i k. 420 (płyty CD), zeznania świadka M. D. – k. 483, zeznania świadka Z. L. – k. 484-488, zeznania świadka K. W. – k. 488-490, zeznania świadka M. W. – k. 490-491, zeznania świadka M. K. – k. 530-531, zeznania świadka A. W. – k. 536-537, zeznania powoda – k. 546-550, faktury k. 43,44, spis uwag k. 123-125/

Całkowita wartość kosztorysową prac remontowych wykonanych przez powoda w lokalu mieszkalnym zlokalizowanym w G. przy ul. (...) kształtuje się na kwotę 29.579,79 zł netto (31.946,17 zł brutto). Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego niemożliwe jest ustalenie wartości i kosztów materiałów wbudowanych w obiekt i dostarczonych przez stronę powodową. Zdjęcia wykonane po dacie 12 sierpnia 2013 r. przez M. K. i pozwanego nie przedstawiają stanu lokalu mieszkalnego bezpośrednio po opuszczeniu go przez stronę powodową, lecz wykonane zostały w trakcie prac naprawczych. Analiza dokumentacji fotograficznej nie pozwala na ustalenie, czy jakkolwiek zakres prac zlecony umową ustną nie został na obiekcie wykonany, czy też niedokończony, niewątpliwie poprawy wymaga jednak ułożenie płytek ściennych i mozaiki w łazience. Koszt prac związanych z miejscową naprawą liniowości płytek i mozaiki kształtuje się na kwotę 381,70 zł netto.

/ **dowód** : opinia biegłej wraz z załącznikami – k. 575-627, ustna opinia uzupełniająca – k. 662, pisemna opinia uzupełniająca – k. 681-686

Powód wezwał pozwanego w dniu 19 sierpnia 2013 r. do zapłaty (wysyłając email), wezwanie to powtórzył wysyłając następnego dnia list polecony. Wobec braku reakcji po stronie pozwanego, pełnomocnik powoda, pismem datowanym na dzień 16 września 2013 r., a nadanym w dniu 17 września 2013 r., wezwał pozwanego do zapłaty kwot 12.217,04 zł i 620 zł wynikających z faktur za wykonane prace oraz kwoty 1.300 zł tytułem odszkodowania za przywłaszczony sprzęt.

/ **dowód** : wydruk emaila z dnia 19 sierpnia 2013 r. zawierającego wezwanie do zapłaty wraz z załącznikami – k. 32-, potwierdzenie nadania – k. 45, wezwanie do zapłaty – k. 50, dowód nadania – k. 51/

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne sprawy Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty, zeznania świadków i stron, a także opinię biegłego.

Większość zgromadzonych w sprawie dokumentów nie była przez strony kwestionowana, również Sąd nie znalazł podstaw by odmawiać im wiarygodności. Pozwany kwestionował wprawdzie treść przygotowanych przez powoda kosztorysów, a zwłaszcza zawartych w nich cen materiałów i wyposażenia, jednak – o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia, zastrzeżenia te były całkowicie gołosłowne.

Zeznania świadków, jakkolwiek różniące się w pewnych aspektach i szczegółach, pozwoliły na wyabstrahowanie z nich treści stanowiącej spójną całość znajdującą potwierdzenie także w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Sąd

uznał te zeznania za wiarygodne w takim zakresie w jakim posłużyły one do ustaleń stanu faktycznego, bowiem co do zasady należało uznać je za wiarygodne, jako szczerze, jasne i spójne z zastrzeżeniem, iż zeznania A. J., z uwagi na fakt, że świadek nie pamiętała żadnych istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczności, okazały się dla tego rozstrzygnięcia nieistotne. Odnosząc się do zeznań świadków A. W., M. K. wskazać należy, iż nie sposób było w oparciu o zeznania tych świadków ustalić zakres koniecznych do wykonania poprawek po pracach wykonanych przez powoda. Są to osoby które działały na zlecenie pozwanego uzyskując od niego wynagrodzenie. świadek A. W. zainteresowany był wykonywaniem jak najszerszego zakresu prac co wiązało się z większym wynagrodzeniem, nadto świadek ten nie widział lokalu bezpośrednio po zakończeniu prac przez powoda. Świadek M. K. nadto dokonywał drugich oględzin lokalu w czasie kiedy prace wykonywał już A. W.. Również biegła z zakresu budownictwa wskazała, iż w oparciu o zeznania tych świadków nie sposób dokonać ustalić co do zakresu koniecznych prac poprawkowych.

Ustaleń stanu faktycznego Sąd dokonał również w oparciu o zeznania stron, przy czym za wiarygodne uznał co do zasady zeznania powoda, natomiast zeznania pozwanego, jako nie potwierdzone innymi środkami dowodowymi, Sąd uznał za wiarygodne tylko w takim zakresie, w jakim pokrywały się z innym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Niewątpliwie pozwany miał zastrzeżenia co do jakości wykonanych prac, wskazał na konieczność prac poprawkowych, które niż zostały wykonane w oparciu o jego zeznania nie sposób jednak ustalić zakres koniecznych prac poprawkowych.

Sąd oparł się także na opinii sporządzonej przez biegłego – Sąd uznał przedmiotową opinię za wiarygodną, ponieważ została sporządzona przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach, w sposób przejrzysty, jasny i zrozumiały, a poczynione w niej wnioski w sposób logiczny wyprowadzono z poczynionych ustaleń. Przedmiotowa opinia kwestionowana była wprawdzie przez stronę pozwaną, jednak – zdaniem Sądu – biegła wszelkie wątpliwości wyjaśniła w opiniach uzupełniających (ustnej i pisemnej), a dalsze kwestionowanie opinii przez pozwanego było jedynie gołosłowną polemiką, podyktowaną niekorzystnymi dla pozwanego ustaleniami poczynionymi przez biegłą.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Nie ulega wątpliwości, iż strony łączyła umowa o dzieło, przez którą – w myśl art. 627 k.c. – przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W ocenie Sądu nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż umówione prace zostały przez powoda wykonane, co wynika zarówno z zeznań świadków, jak i dokumentacji fotograficznej i co potwierdził sam pozwany wskazując jedynie na niezadowalającą jakość prac, a nie na ich niewykonanie. W sprawie bezspornym było, iż nie zostały wykonane poprawki, których domagał się pozwany, jednakże przyczyną, dla której ostatecznie do ich wykonania nie doszło, była właśnie postawa pozwanego, który – nieusatisfakcjonowany jakością prac ekipy powoda – wyprosił wykonującego poprawki robotnika, odebrał klucze od mieszkania i nie zgadzał się na kontynuowanie prac poprawkowych.

Pozwany, przed wdaniem się w spór sądowy w niniejszej sprawie, nie kwestionował natomiast stawek robocizny za poszczególne prace ani wydatków na materiały budowlane i wyposażenie, czego dowodzą wydruki bogatej korespondencji emailowej prowadzonej między stronami. Należy podkreślić, że pozwany bardzo szczegółowo analizował kolejne przesyłane mu wersje kosztorysów, wnosił swoje uwagi i zastrzeżenia, na skutek których dokonywane były korekty w rozliczeniach. Te rozliczenia R. A. akceptował, wypłacał też powodowi kolejne transze wynagrodzenia.

Dlatego też Sąd uznał, że powodowi należy się wynagrodzenie – umówione prace zostały bowiem przez niego wykonane, a do wykonania wszystkich poprawek nie doszło z uwagi na postawę pozwanego. Natomiast wysokość wynagrodzenia dochodzona pozwem zgodna jest z wysokością, na jaką strony się umówiły – pozwany słuchany w niniejszym postępowaniu jako strona przyznał, że zapłaciłby powodowi wynagrodzenie w żądanej wysokości, gdyby tylko prace wykonane były z zachowaniem odpowiedniej jakości.

Natomiast by ocenić jakość prac, a w konsekwencji okoliczność, czy wynagrodzenie powinno być obniżone z uwagi na nieadekwatną jakość wykonania i konieczność poprawek, Sąd – na wniosek obu stron – dopuścił dowód z opinii biegłego.

Z przedmiotowej opinii wynika, iż na podstawie zebranego materiału dowodowego (w szczególności dokumentacji fotograficznej) nie jest możliwe ustalenie, czy jakikolwiek zakres prac, z wyjątkiem ułożenia płytek ściennych i mozaiki w łazience, został wykonany nieprawidłowo.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć też trzeba, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (orzeczenie SN z 28.04.1975 r., sygn. akt III CRN 26/75).

Tak więc to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania swoich twierdzeń, iż prace remontowe zostały wykonane wadliwie i to tak dalece, że koszt poprawek mógł wynieść aż 20.000 złotych.

Pozwany nie zabezpieczył odpowiednio materiału dowodowego. Wykonane zdjęcia dotyczyły jedynie wybiórczo wybranych elementów – np. fragmentu ściany, która miała być niewłaściwie pomalowana, fragmentu niewłaściwie położonej listwy. Zdjęcia te nie pokazywały całości wykonanych wadliwie prac, nie pokazując jakiego zakresu dotyczy wada, będąc dwuwymiarowymi obrazami nie były też w stanie oddać w dostateczny sposób rzekomych odchyżeń od pionu, na jakie wskazywał pozwany. Nie pozwalały więc – jak wskazała biegła – na ocenę prawidłowości wykonanych przez powoda prac. Pozwany w krótkim czasie po zerwaniu współpracy z powodem przeprowadził prace poprawkowe (wykonywane przez inną firmę), przykrywając tym samym niewłaściwie wykonane, zdaniem pozwanego, fragmenty. Wskazać należy, iż pozwany chcąc rozpocząć prace poprawkowe, mając jednocześnie wobec powoda wierzytelność o zapłatę kwoty 30.000 zł mógł wystąpić o zabezpieczenie dowodu poprzez dokonanie oględzin lokalu przez biegłego sądowego.

Jak ustaliła biegła koszt prac związanych z miejscową naprawą liniowości płytek i mozaiki w łazience kształtuje się na kwotę 381,70 zł. Dlatego też w ocenie Sądu powodowi należy się wynagrodzenie o tę kwotę pomniejszone, gdyż jest to kwota, jaką powód zaoszczędził nie wykonując poprawek, które były konieczne do wykonania.

Zarzut potrącenia zgłoszony przez pozwanego nie zasługiwał na uwzględnienie. Pozwany, jak wskazano powyżej, nie wykazał, aby prace wykonane przez powoda wykonane były w sposób wadliwy co powodowałoby konieczność wykonania poprawek za kwotę 20.000 zł. Nie wykazał również, aby poniósł szkodę w postaci konieczności wymiany wyposażenia na kwotę 5.600 zł, oraz w wysokości 7.000 zł z tytułu utraty spodziewanych i prawdopodobnych zysków z najmu lokalu oraz 400 zł z tytułu kosztu dokonania jego przeglądu. Pozwany, starając się wykazać stan lokalu, który uzasadniałby konieczność wykonania prac poprawkowych na ww kwotę (i zarazem wyłączenie lokalu z możliwości wynajmu na okres prowadzenia tych prac), zlecił sporządzenie opinii na tę okoliczność, ma ona jednak charakter prywatny i może być dowodem jedynie na to, że podpisująca się pod nią osoba złożyła oświadczenie o wyrażonej tam treści. W świetle pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stwierdzenia w tej opinii zawarte nie pokrywają się jednak ze stanem faktycznym. Pozwany nie może domagać się od powoda zwrotu kosztów przeglądu lokalu w sytuacji gdy przegląd ten okazał się nieprzydatny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Z uwagi na powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.455,34 zł (12.837,04 zł pomniejszone o kwotę 381,70 zł), oddalając równocześnie powództwo w pozostałym zakresie.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 § 1 kc, który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Biorąc pod uwagę, że powód wezwał pozwanego do zapłaty w dniu 19 sierpnia 2013 r., żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 24 sierpnia 2013 r. należało uznać za zasadne.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. jak w pkt. III wyroku uznając, że powód uległ jedynie co do nieznaczej części swojego żądania i zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w całości. Na koszty te złożyły się opłata sądowa w kwocie 642 zł i koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 2.417 zł, zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 1.000 zł.

Równocześnie, jako że przyznane biegłej wynagrodzenie za sporządzenie wszystkich opinii wyniosło łącznie 2.803,98 zł, podczas gdy strony uiściły zaliczki na poczet tego wynagrodzenia jedynie w łącznej kwocie 2.000 zł, pozostałą kwotę należało ściągnąć od pozwanego, o czym orzeczono w punkcie IV wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...) C(...)
2. (...)
3. (...)